

Питання залучення інвестицій є одним із способів фінансування і завдання підприємств, що мають вийти на організовані фінансові ринки та розпочати діяльність є залучення фінансових інвестицій. Низький рівень фінансового інвестування в АПК свідчить про невідповідність підприємств АПК критеріям учасників фінансово-інвестиційних відносин та про відсутність науково обґрунтованих підходів, методик та механізмів розвитку діяльності підприємств АПК в галузі залучення фінансових інвестицій. Таким чином, основною передумовою розвитку фінансового інвестування підприємств АПК є розробка механізмів залучення ними інвестиційних ресурсів на фінансових ринках.

Дослідження шляхів удосконалення механізму фінансування агропромислового комплексу та практичне застосування пропозицій на виробниках сприятиме знаходженню раціонального поєднання державних інструментів регулювання з ринковими, зниження тиску невиробничих факторів на галузь, загалом, та підвищення ефективності виробництва на сільськогосподарських підприємствах, зокрема. А недостатнє вивчення таких складових механізму фінансування аграрного ринку, як надання кредитних ресурсів для здійснення діяльності підприємствами за умов не задовільної забезпеченості власними коштами та сезонності виробництва, зокрема необхідність спростити саму процедуру отримання коштів цим шляхом, знизити ставку для агровиробників, зменшити суму застави, необхідної для підписання кредитного договору, залишає широкі можливості для досліджень на перспективу. Здійснення ефективного фінансування підприємств агропромислового комплексу вимагає удосконалення всіх ланок єдиного ірошового ланцюга, який забезпечує проведення цього процесу. Для цього необхідно впроваджувати законодавчі ініціативи, економічні та організаційні заходи.

Список використаної літератури

1. Електронний ресурс - сайт Міністерства аграрної політики і продовольства України <http://www.minagro.kiev.ua/page/711030>.
2. Електронний ресурс - портал новин «РИА Новости - Україна» <http://rian.com.ua/economy/20101013/78534353.html>.
3. Вдовенко Л. О., Сущко Н. М., Фаюра Н. Д. Фінанси: Навч. посіб. - К.: Центр учбової літератури, 2010. - 152 с.
4. Гадушняк В.І. Удосконалення механізмів фінансування АПК в умовах кризи // Львівська національна аграрна академія - 2009. - С. 174-178.
5. Опарін В.М. Фінанси (Загальна теорія): Навч. посібник. - 2-ге вид., перер. і доп. - К.: КНЕУ, 2001. - 240 с.

УДК 658.155.2

Кравчук Л.С., к.е.н., доцент
Ковальчук А.Г., Мовенко Д.О

Миколаївський державний аграрний університет

ФОРМУВАННЯ ТА АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Ключові слова: прибуток, виграти, собівартість, рентабельність, фінансові ресурси, розподіл прибутку

Досліджується сутність категорії прибутку, розглядаються різноманітні підходи до визначення його змісту та основні чинники, що впливають на нього. Досліджується прибуток як об'єкт управління у сучасних умовах господарювання

Актуальність проблеми. Діяльність будь-якого підприємства спрямована на забезпечення поставленої перед ним мети. В сучасних умовах господарювання майже кожне сільськогосподарське підприємство має за мету досягти прибутку, який потім потрібно ефективно розподілити для того, щоб отримати в майбутньому економічний ефект.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика планування та управління Прибутком підприємств досліджена в таких роботах вітчизняних та іноземних авторів як: А.А. Мазаракі, Б.Є. Грабовецького, В.О. Меца, М.Х. Мескона, Н.М. Ушакової, Ф. Бабо, Ф. Котлера та ін.

Знаходячись у затьожній економічній кризі, всі суб'єкти господарювання України Опинилися в ситуації, коли потрібно вести боротьбу за виживання. А оскільки кращим ШСОбом виживання сільськогосподарського підприємства є збільшення асортименту і обсягів виробництва продукції, що в свою чергу веде до збільшення обсягів реалізації Сільськогосподарської продукції і отримання прибутку спроможного його забезпечити у Майбутньому.

Метою даного дослідження є особливості процесу управління та розподілу прибутку ті вітчизняних підприємствах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Прибуток є однією з основних категорій і опорного виробництва. Це передусім виробнича категорія, що характеризує відносини, які складаються в процесі суспільного виробництва. Прибуток - це та частина додаткової Вартості продукту, що реалізується підприємством, яка залишається після покриття витрат Шіробництва.

Прибуток за К. Марксом - це перетворена форма додаткової вартості, результат відношення між необхідним і додатковим робочим часом. Дж. М. Кейнс розглядав прибуток ^системі макроекономічних показників регулювання соціально-ЖОНОмчвих процесів у державі за допомогою ефективного попиту. Прибуток - це частина додаткової вартості, виробленої і реалізованої, готової до розподілу. Підприємство одержує прибуток після того, як втілена у створеному продукті вартість буде реалізована і набере іротової форми.

Таким чином, прибуток є об'єктивною економічною категорією. Тому на його формування впливають об'єктивні процеси, що відбуваються в суспільстві, у сфері ІІФрбництва й розподілу валового внутрішнього продукту.

Розвиток ринковий відносин в економіці України зумовив необхідність нових підходів ПО управління формуванням і розподілом прибутку. А це означає, що й саме визначення прибутку зазнає певних змін.

Прибуток - це частина отриманого на вкладений капітал чистого доходу підприємства, ЩО характеризує його винагороду за ризик підприємницької діяльності.

Щоб зробити висновок про рівень ефективності роботи підприємства, отриманий прибуток необхідно порівняти зі здійсненими витратами. По-перше, витрати можна розглядати як поточні виграти діяльності підприємства, тобто собівартість продукції (робіт, послуг). Тут можливі різні варіанти визначення поточних витрат і прибутку. По-друге, ІШ грати можна розглядати як авансовану вартість (авансований капітал) для забезпечення виробничої та фінансово-господарської діяльності підприємства.

Співвідношення прибутку з авансованою вартістю або поточними витратами характеризує таке поняття, як рентабельність. У найширшому, найзагальнішому розумінні рентабельність означає прибутковість або дохідність виробництва і реалізації всієї продукції (робіт, послуг) чи окремих видів її; дохідність підприємств, організацій, установ у цілому як суб'єктів господарської діяльності; прибутковість різних галузей економіки.

Рентабельність безпосередньо пов'язана з отриманням прибутку. Однак її не можна ототожнювати з абсолютною сумою отриманого прибутку. Рентабельність - це відносний •Показник, тобто рівень прибутковості, що вимірюється у відсотках.

Обчислення рентабельності окремих видів продукції (робіт, послуг) може ґрунтуватися ІШ показниках прибутку від їх випуску або реалізації. При цьому поточні вифати можуть Оратися в таких варіантах: собівартість продукції (виробнича); собівартість продукції за виключенням матеріальних витрат (заново створена вартість); вартість продукції в цінах пиробника (вартість за мінусом непрямих податків).

Поділ затрат на постійні і змінні, використання показника маржинального доходу дозволяє розрахувати поріг рентабельності; тобто суму виручки, яка необхідна для того, щоб покрити всі постійні витрати підприємства. Прибутку при цьому не буде, але не буде і збитків. Рентабельність при такій виручці буде дорівнювати нулю.

Таблиця 1;

Вихідні дані та визначення порогу рентабельності виробництва зернових у фермерському господарстві Снігурівського району Миколаївської області, тис. грн.

Показник	Роки		
	2007	2008	2009
Постійні витрати	79,17	532,63	629,8
Змінні витрати	33,93	228,27	269,5
Дохід (виручка) від реалізації	247,1	1091,0	1786,1
Поріг рентабельності	91,77	673,56	741,72

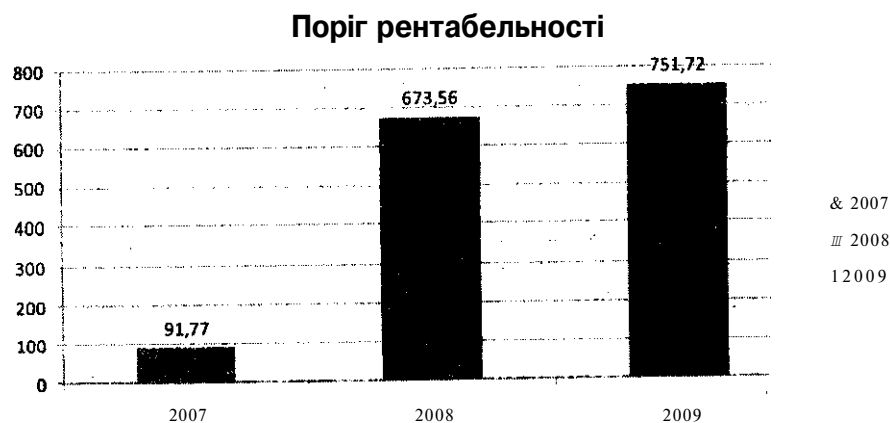

Рис. 1. Динаміка порогу рентабельності зерновиробництва фермерського господарства Снігурівського району Миколаївської області, тис. грн.

Проаналізувавши дані Таблиці 1 можна зробити висновок, що поріг рентабельності на протязі 3-х років зростає з 91,77 тис. грн в 2007р. до 751,72 тис. грн в 2009р., що наочно представлено на Рисунку 1. Це збільшення відбулося за рахунок витрат понесених на виробництво, які були в 2009р. значно більшими ніж в 2007р. і склали 899,3 тис. грн і 113,1 тис. грн відповідно.

Основною метою будь-якого підприємства до сталого економічного розвитку є забезпечення прибутковості його діяльності. Звідси, проблема управління прибутком підприємства набуває усе більшого значення, оскільки саме у прибутку концентрується ефект усієї господарської діяльності кожного підприємства.

Прибуток формується під впливом великої кількості взаємозалежних чинників, що впливають на результати діяльності підприємства по-різному: одні - позитивно, інші - негативно.

Серед зовнішніх чинників можна виділити такі: економічні умови господарювання, місткість ринку, платоспроможний попит споживачів, державне регулювання діяльності підприємств та інше.

Особливе значення має рівень, динаміка і коливання платоспроможного попиту, тому ЩО він визначає стабільність одержання прибутку, який підприємства можуть отримувати в коді реалізації власної продукції і впливати на показники рівня прибутковості: продукції, КШПталу, власного капіталу.

Таблиця 2
Динаміка показників фінансових результатів у фермерському господарстві Снігурівського району Миколаївської області

Показники	Роки			Відхилення ^, -) 2009р. порівняно з	
	2007	2008	2009	2007р.,	2008р.,
І Прибуток (збиток) від рШГбвациї, тис. грн.	325	1129	1003	678	• 126j
Собівартість реалізованої ПМукції, тис. грн.	422,7	716,1	2239?4	1816,7	152313 '
Чистий прибуток (збиток), іно. грн.	153,5	1154	900	746,5	' -254
Середньорічна сума власного Шітталу, тис. грн.	1683	2318	3345	1662	•/ ІЩ\ •
Середньорічна сума активів, ніс, грн.	1777	2445,05	3690,5	1913,5 i	1.245,45'
Рівень прибутковості (* і Антковості) тіродукції, %	76,9	157,7	44,8	-32,1	-i 12,9 .
РІПСЬ прибутковості (чїттковості) капіталу, %	8,6	47,2	4,2	-4,4	-43,0
РІнсць прибутковості (збитковості) власного І(ІШТталу, %	9,1	49,8	26,9	17,8	-22,9

Проаналізувавши динаміку показників фінансових результатів в фермерському господарстві Снігурівського району можна зазначити в 2009 р. спостерігається скорочення Прибутку від реалізації на 126 тис. грн в порівнянні з 2008 р. Собівартість реалізованої Продукції збільшилася на 1523,3 тис. грн. Позитивним явищем є те, що у 2009 році підприємство отримало чистий прибуток у розмірі 900 тис. грн в той час як в 2008 р. становив 1154 тис. грн. Рівень прибутковості продукції у 2009 р. зменшився на 112,9 в.п., рівень прибутковості капіталу складає 4,2% тоді як у 2008 році підприємство отримало 47,2%, рІВСнь прибутковості власного капіталу становить 26,9% це є негативним явиЩШ, то"Му що в ЛЮ8 р. він складав 49,8%.

Йоряд; із перерахованим вище, варто звернути увагу на такі серйознімакроекономічні чинники як податкова і кредитна політика держави, розвиток діяльності громадських Організацій споживачів товарів і послуг, і, нарешті, політична; стабільність у державі:

І Прибуток є важливим показником ефективності виробничо-господарської діяльності, а ШКОЖ джерелом формування централізованих і децентралізованих фінансових ресурсів. Отриманий підприємством прибуток може бути використаний для задоволення різноманітних потреб. По-перше, він спрямовується на формування фінансових ресурсів держави, фінансування бюджетних витратків. Це досягається вилученням "у підприємств частини прибутку в державний бюджет. По-друге, прибуток є джерелом формування фінансових ресурсів самих підприємств і використовується ними для забезпечення господарської діяльності. Отже, отршаний підприємством прибуток є об'єктом розподілу. У розподілі прибутку можна виділити два етапи.

